

[Iver Poulsen.]

livets område har interessen været påskønnelsesværdig og offerviljen stor, navnlig i de 3 store provinsbyer Århus, Ålborg og Odense. Det er jo ikke ubetydelige beløb, indbyggerne i disse 3 provinsbyer har ofret på musiklivets alter, og det er udtryk for en offervilje og en interesse, som staten efter vor opfattelse bør støtte. De store provinsorkestre og provinsbyer ønsker jo slet ikke at kaste forpligtelserne fra sig, det giver lovforslaget også udtryk for; det er ikke statsorkestre, man ønsker, og det er ikke statsorkestre, lovforslaget tilsigter, men orkestre, som får et tilskud. Det hele er bygget op på det sunde princip, som vi i hvert fald hylder så stærkt: hjælp til selvhjælp.

I lovforslagets § 4, som omhandler de orkestre, der ikke falder ind under lovforslagets § 2 og altså ikke kan få statsunderstøttelse som landsdelsorkestre, er vi meget glade ved paragraffens sidste passus, som igen understreger hjælp til selvhjælp-princippet, idet tilskuddene til disse orkestre er betinget af, at der ydes et rimeligt tilskud af kommunale midler. Kommunen må altså først vise sin interesse, før orkestret får støtte efter loven.

Vi er meget glade ved i udvalgsbetænkningen at se, at man igennem denne lovgivning vil skabe sikkerhed for, at Sønderjyllands Symfoniorkester vedblivende kan bestå og kan udbygge sin virksomhed, idet vi tillægger dette orkester en ganske særlig betydning. Det har ikke blot betydning for musiklivet, men det har en stor og ganske speciel betydning i grænseområdet.

Med disse ord kan jeg tilsige mit partis støtte til lovforslaget.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Jeg takker udvalget for den indstilling, der foreligger, og for den positive måde, hvorpå lovforslaget er behandlet. Det har været en stor glæde at være med i drøftelserne i udvalget og mærke den

enighed om og interesse for problemet, som er kommet til udtryk under disse drøftelser.

Jeg er enig i de betragtninger, som er fremsat af det ærede medlem hr. Chr. Christiansen vedrørende Sønderjyllands Symfoniorkester, og jeg tror, jeg kan sige, at hele udvalget er enig deri.

De bemærkninger, det ærede medlem hr. Viggo Hauch gjorde med hensyn til afviklingen af den gæld, de bestående orkestre har, er jeg også enig i. Disse orkestre får nu en så gunstig stilling, at der må være mulighed for, at de — over en årrække i hvert fald — kan klare de økonomiske vanskeligheder, de hidtil har stået i.

Jeg tror, det for hele befolkningen vil være af værdi, at vi nu får mulighed for at få virkelig lødig og god kunst ud til de fjerne egne i landet, og jeg takker udvalget, fordi det har bidraget til dette gode resultat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-7 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i fundats af 18. januar 1760 for Arne Magnussens Legat (Den arnamagnæanske Stiftelse).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1655, fremsættelsen i tidenden sp. 3104).